

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Ordinandi vel ordinati in Ecclesiasticis dignitatibus multipliciter offendere possunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

436 Ordinantiū & ordinand.

qui ex proposito loquitur sine attentione, irreuerentia autem peccatum est. Et hoc intellige loquendo de oratione per se, ut oratio est, nam si quis oratione ut exercitatione quadam aut quasi cantico delectabilis utatur, ne se occupet vanis, non intendens attendere, sed tempus sic pertransire, benefacit: & non propriè & formaliter orat, nisi extenso orationis nomine: quo dicit, semper orat qui semper benefacit. Sed materialiter tantum orat pro quanto orationis verba pro materiae suae occupationis pia assumit.

Ordinandi vel ordinati in Ecclesiasticis dignitatibus multipliciter offendere possunt.

Ordinantium & ordinandorum peccata tot contingit esse quot necessaria contingit omitti voluntarie aut negligenter. Sed quoniam haec in pontificalibus habentur, attendendum est confessori si ordinanter seruarunt ritum pontificalis. Et quoniam pontificalia non concordant adiuvicem, nullius Ecclesiae antiquum in usu pontificale damnandum videtur: ac per hoc non videtur iterandum aut supplendum alicubi, quod forte secundum aliud pontificale iterandum, aut supplendum esset. Et de eorum numero videtur esse contractus materiae ubi diuersa pontificalia antiqua & in usu, diuersa ordinent. Propter quod in Concil. Flor. sub Eugen. iii. quum traditur materia ordinis, nunquam fit mentio de tactu ipsius, sed solum de actu tenente ex parte ministri: scilicet porrectione, datione, traditione & assignatione. Attendendum quoque est si ordinantes admiserunt indignos aut inhibitos, si non contulerunt gratis. Et similiter si ordinandi sunt indigni ex parte intellectus, quia ignorantibus: ex parte affectus, quia mali, puta in peccato mortali: ex parte ætatis statutæ à iure ex par-

te